

vi ikke vil stemme for et af regeringens lovforslag. Det er selvfølgelig ikke rigtigt. Vi ville faktisk meget, meget gerne lægge stemmer til et forslag, der kunne forbedre ernæringen og kosten i den enkelte daginstitution.

Når familieministeren siger, at det er forældrenes ansvar at sørge for, at deres børn får den rigtige ernæring, er vi faktisk enige. Men når det her forslag overhovedet dukker op, er det jo, fordi der også i regeringen er en erkendelse af, at det kan være svært at få det til at hænge sammen som børnefamilie, men forhåbentlig da også en erkendelse af, at det ikke er alle børnefamilier, der har muligheden for at sørge for, at deres børn får den rigtige ernæring.

Så vil vi sådan set gerne lægge stemmer til det her forslag, men vi vil ikke være med til at stemme ja til et forslag, der gør, at de svageste børn og de mest udsatte børn ikke får den kost og den ernæring, som vi i øvrigt kan blive enige om at alle børn skal have.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Der er jo ikke nogen børn, der pludselig ikke får mad. Vi forbedrer mulighederne for madordninger. Det vil sige, at der er flere børn, som vil få tilbudt mad henne i børnehaven eller vuggestuen, ikke færre. Vi forringer jo ikke nogens muligheder, vi skaber flere muligheder.

Så må jeg sige, at det jo er muligt at lave fornuftige ordninger, der ikke koster det hvide ud af øjnene, og de forældre, som så betaler henne i børnehaven for madordningen, skulle jo ellers have betalt for madpakken. Så der er altså ikke den store forskel på før og nu.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Hvis det nu er sådan, at det ikke koster ret meget at oprette de her ordninger, og den faglige vurdering blandt de mennesker, der arbejder med børnene, alligevel er, at der er familier, der vil have svært ved at få råd til det, hvorfor siger regeringen og Dansk Folkeparti så ikke ja til vores forslag om at sikre, at de familier, der har friplads i forvejen, også kan få det, hvad angår maden? Vi er jo nede på – hånden på hjertet – at tale om måske 15-20 mio. kr.

Hvorfor har vi en familieminister, der ikke er stærk nok til at overbevise sin finansminister om, at de penge skal på bordet, sådan at man ude i den enkelte børnehave ikke skal opleve, at

der er børn, hvis forældre har mulighed for, at de er med i en god madordning, og så er der børn, hvis forældre ikke har mulighed for det? De skal så sidde med deres madpakker eller i værste tilfælde slet ingenting.

Kl. 16.50

For det er jo det, der er tilfældet i dag. Man kan da godt stå fra talerstolen her og sige, at det ikke er dyrt at smøre madpakker, når virkeligheden er, at der er børn, der ikke får madpakker med i børnehaven. Så er det da vores ansvar at sørge for, at rammerne bliver bedre for de børn.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg tror, at hvis der er nogen, der ikke får madpakke med, så er det måske, fordi forældrene ikke har tid til at få smurt de madpakker, ikke får det gjort. Det er forsømmelighed, og det kan man kritisere dem for. Nu giver vi altså mulighed for, at de kan klare det ved at betale for det, og det tror jeg gør at flere børn vil få madpakke med.

Så kan man undre sig over, hvor Socialdemokratiet var henne i de mange år, hvor de ikke indførte nogen muligheder for madordninger i børnehaverne. Det gør vi altså, og det skal man glæde sig over.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til ministeren vil jeg gerne sige, at det da er fuldstændig rigtigt, at flere familier vil få mulighed for at få nogle madordninger end i dag, og det er en god ting. Det, der er pointen er, hvorfor alle familier ikke skal have mulighed for det.

Det er derfor, vi synes, at de her madordninger skulle indregnes i institutionstaksterne og dermed altså også i de fripladsordninger, der er. Til det har ministeren svaret, at det synes han er en dårlig idé, for så skal der ske en finansiering af tilskuddet. Det må jo så være inde i DUT-forhandlingerne, så vidt jeg læser det her.

Det, jeg ikke forstår, er: Hvorfor vil ministeren ikke det? Ministeren siger, at de vil give 2 mia. kr. – på et eller andet tidspunkt, hvornår det så end måtte være – til forbedring af daginstitutionerne. Ministeren siger, at det er fantastisk vigtigt, at vi gør noget med maden, og det siger vi ved forskellige lejligheder at det er.

Vi ved også godt, at mange børnefamilier er presset enten økonomisk eller tidsmæssigt. Nu har vi altså her interesseret os for dem, der var